

om, at den højtærede Minister vil sørge for, at den bliver rettet; ligger den hos det østsjællandske Jærnbaneelskab — det er jo muligt — maa man jo henbende sig andetsfeds.

Indenrigsministeren (Hørring):

Over for den ærede sidste Taler vil jeg sige, at selvfølgelig skulle de af ham fremdragne Eksempler blive nærmere undersøgte, og at de Bemærkninger, jeg fremførte hertil om, at jeg ikke kunde svare derpaa, kun gif ud paa, at jeg ikke kunde svare i Dag. Det var for meget forlangt — hvad jeg for Resten nok tror, det ærede Medlem gjorde i sit Foredrag — at jeg skulde svare derpaa i Dag og give nærmere Oplysninger om, hvorledes man kunde komme til denne formentlig fejle Beregning med de 44 Øre. Men, som sagt, det skal nu alt sammen blive nærmere undersøgt, og er der Fejl til Stede, skal det naturligvis blive rettet. — Det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (P. Madsen) anførte udtrykkelig, at Svineslagteriernes store Betydning gjorde, at det var berettiget særlig at fremdrage dem under den Diskussion, der her har fundet Sted i Dag. Deri er jeg ogsaa fuldstændig enig med ham, jeg har netop selv i høj Grad dvælet ved Svineslagterierne, idet jeg har taget et enkelt Svineslagteri og gennemgaaet hele dets Mellembværende med Statsbanerne for det forløbne Aar for derigennem at prøve, hvorledes det vil stille sig for Slagterierne efter den ny Takstlov. Den Kalkule, jeg her har gjort, vil jeg dog over for den ærede Ordfører fastholde er korrekt. Jeg tror, at naar den ærede Ordfører selv vil gøre en lignende Opgørelse for det Slagteri, han staa nærmest ved, skal han selv komme til Tal, der svare ganske godt til de Tal, jeg her har anført. Det er min Overbevisning, at naar man nu vil tage denne Sag med nogen No og prøve sig frem, hvad intet Menneffe har kunnet gøre rigtig endnu, med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Loven virker, vil man komme til det Resultat, at Loven i det hele og store virker til Fordel for Slagterierne. Og saa ere vi ude over dette Spørgsmaal; thi at Slagterierne ikke paa selve Loven kan støtte nogen Fordring om en væsentlig Nedsættelse af deres Udgifter til Transport for ind- og udgaaende Gods, vil ogsaa blive erkendt, det er ikke paa nogen Maade bleven lovet Slagterierne under Behandlingen. Det er muligt, at man er gaaet ud fra, at der i det hele taget ikke skulde indtræde nogen Forhøjelse, og det vil da ogsaa vise sig, naar man, som sagt, vil vente og vil undersøge nærmere, hvor-

ledes Loven virker, at det ikke heller er blevet Tilfældet. Der er ikke indtraadt nogen Forhøjelse, tværtimod ville Slagterierne opnaa nogen Besparelse, om end ikke nogen stor Besparelse, saaledes som jeg nævnte. For det Slagteris Bedkommende, hvis Forhold jeg har ladet undersøge, vil det blive en Tusind Kroner om Aaret, og jeg er overbevist om, at et Tusind Kroners Besparelse er ikke meget for dette Slagteri efter det store Udgiftsbudget, det har. Den ærede Ordfører (Rosleff) mente, at det maatte have været en let Sag at ordne den almindelige Vognladningsfragt saaledes, at der ikke var indtraadt nogen Forhøjelse med Hensyn til Forsendelsen paa de forskellige Afstande. Jeg kan forsikre, at det ikke er nogen let Sag. Det er tværtimod overordentlig vanskeligt, naar man da ikke vil gaa til dette, at man bryder med al Systematik og alle Principer i Taksterne, og det skal man ikke gøre, fordi, naar man først begynder derpaa, kommer man ind paa det, der leder til Uretfærdigheder. Det er den sikre Vej at blive paa, naar man holder fast paa Principperne og gennemfører dem uden videre, og det er det, vi have gjort her, og ud fra det Synspunkt har man ikke kunnet undgaa de smaa Forhøjelser, hvorom der her er Tale. Med Hensyn til Fragterne for Returgods fastholdt den ærede Ordfører, at man burde søge at gøre det saaledes, at for smaa Forsendelser kom denne Fragt ikke til at virke saa meget, som den nu gjorde. Jeg beklager meget det Resultat, der kom frem for de Forsendere, som benyttede den almindelige ikke nedsatte Stykgodstatst — altsaa for de smaa Forsenders Bedkommende —, men jeg fastholder aldeles bestemt, at det er en ligefrem nødvendig Følge af Loven, og jeg vil paa ny minde de Herrer om, at de selv have forsøgt at ændre denne Bestemmelse under Lovens Behandling her i Tinget, men at det ikke lykkedes. Nu kunne de dog ikke komme bag efter og forlange af mig, at jeg skal betragte Loven, som om den havde et Indhold, som de have forsøgt at give den, men som de ikke have kunnet give den. Dette gælder netop med Hensyn til Retur for Mælkebeholdere, altsaa det af den ærede Ordfører særlig fremdragne Eksempel. Der blev forsøgt af dette Ting at gøre en Undtagelse med disse Mælkebeholdere, saaledes at de skulde gaa gratis tilbage med Banerne, men det lykkedes jo ikke; den Bestemmelse blev ikke gennemført, men til sidst kom den Bestemmelse til at staa i Loven, at der skal fordres Fragt for alt tomt Returgods, altsaa ogsaa for Mælkebeholdere. Det kan jeg da virkelig ikke forandre. Jeg staaer ved den